

T. Durden, ZEROHEDGE: TŘI NOVÉ DOHODY Číny, Ruska, Íránu a Iráku potvrzují nový řád ropných trhů

- CZ24 News | 2. června 2023

- **Moskva 18. května jen s Íránem podepsala 10 nových smluv o spolupráci v ropném sektoru.**
- **Čína počkala jen, než si sedne prach, aby 23. května také s Íránem podepsala novou smlouvu o spolupráci.**
- **Čína značně na Středním východě rozšířila svůj vliv, aby si zajistila dostatečné dodávky uhlovodíků k pohonu svého ekonomického růstu.**

Tak nějak během minulého týdne jsme zažili chvatné podepisování významných smluv o spolupráci o energetice, bezpečnosti a logistice v různých seskupeních Íránu, Iráku, Ruska a Číny. Stejně jako velice temná verze americké parodie nekonečného seriálu ‚Soap‘ je její verze z reálného života úplně stejně plná zápletek, ale zase není moc legrační. Její klíčový prvek zakládá značnou část nového globálního řádu ropných trhů, což do hloubky analyzuji ve své nové knize na toto téma, avšak tyto tři poslední zásadní smlouvy o spolupráci budou mít na toky ropy a plynu po světě a na jejich oceňování okamžité dopady.

Nejlepší s tím bude začít od konečného cíle, k němuž se Čína ve svém velkém harmonogramu dopídit, který je vytčen v jejím mnoha-generačním projektu úchvatu moci ‚Jeden pás, jedna cesta‘. Tím, co chce, je udělat z Blízkého východu jednu ropnou a benzinovou pumpu, z níž bude napájet svůj ekonomický růst, aby do roku 2030 předběhla jako supervelmoc číslo jedna USA. Tři největší rezervy ropy a plynu v regionu patří Íránu, Iráku a Saúdské Arábii, takže chce začít s jejich kontrolou. Ohledně Ruska, které už má spoustu ropy a plynu, nad nímž už Čína má značnou kontrolu, jsou záměry na Středním východě variabilnější. Jedním ze záměrů je uplatnit vliv v několika zemích, které jsou považované za klíčové při udržení úchopu států bývalého Sovětského svazu. Dalším, novějším je využít svého vlivu k posílení vlastní pozice jako projektového společníka Číny. Pokud jde o další země v tomto vleklém seriálu – Írán a Irák a teď čím dál jasněji i Saúdskou Arábii – ty jsou v této nové globální alianci částečně za ekonomickou a politickou podporu Číny (a v menší míře i Ruska) a protože, jejich politické systémy mají přirozeně blíže k autoritářským režimům Číny a Ruska, než k demokraciím jako USA a jejich spojenci.

Jako upoutávková scéna proběhly v posledních dvou týdnech podpisy nové sady ropných a plynových dohod mezi Íránem a Irákem. Jak jsem též ve své nové knize o novém globálním řádu ropných trhů analyzoval, tak Írán už dlouho na svého souseda uplatňuje nesmírný vliv, jak přímo, tak nepřímo, přes své politické, ekonomické a vojenské páky. Irák byl vždy k takové spolupráci v energetickém sektoru predisponován, jelikož obě země několik svých největších ropných rezervoárů sdílí spolu. Do toho patří Azadegan (na íránské straně) / Majnoon (na irácké straně), Azar/Badra, Ydavarán/Sinbad, Naft Šahr/Naft Khana, Dehloran/Abu Ghurab, Západní Paydar/Fakka a Arvan/Jižní Abu Ghurab. To se Íránu dlouho nesmírně hodilo pro vyhýbání se sankcím, jelikož ropu z jeho strany těchto rezervoárů šlo snadno přeznačit na ne-sankcionovanou iráckou ropu a pak dodávat kamkoliv do světa. Hodilo se to i Iráku, když přesto vymáčkával miliardy dolarů od USA za sliby, že přestane dovážet íránskou elektřinu a plyn, jen aby se na tyto sliby vykašlal vteřinu poté, co ty peníze přistály na bagdádských účtech. Ta poslední smlouva o spolupráci všechny tyto vztahy mezi Íránem a Irákem ještě posílila.

Vodítkem k ostatním nedávným smlouvám o spolupráci je zajištění, že cokoliv je íránského (včetně kontroly nad ropnými a plynovými rezervami Íráku) je i čínské a ruské. Nejdříve to byla Moskva, kdo samotného 18. května podepsal 10 nových smluv o spolupráci s Íránem v ropném sektoru. Podle zdroje, který úzce spolupracuje s íránským ministerstvem ropy, co minulý týden mluvil exkluzivně s OilPrice.com, obsahují ty smlouvy šest memorand porozumění, dva kontrakty, jeden rozvrh širší vojenské spolupráce a další rozvrh týkající se dvojstranné spolupráce v oborech průmyslu, převodu technologií a zlepšení zotavení olejářství. V podstatě jsou to dodatky, úpravy a prodloužení předchozích pětiletých a 10letých následně prodlužovaných smluv Ruska s Íránem, jak to také plně analyzuji ve své nové knize. Ty Rusku (spolu s Čínou v dalších v té době realizovaných smlouvách) umožní, aby se jeho firmy na jakémkoliv ropném a plynovém poli vybraném Moskvou dobře zabydlely. Rovněž to umožní výměnu mezi nejlepšími vojenskými důstojníky obou zemí a pro Rusko plný přístup k íránským letištím a přístavům. Navíc to umožňuje spolupráci v dalších vojenských a bezpečnostních záležitostech včetně zpravodajství a sdílení techniky a technologií.

Ruský muž v Íránu – místopředseda vlády a spolu-předseda Trvalé rusko-íránské komise pro obchod a ekonomickou spolupráci Alexander Novak – také zdůraznil, že obě tyto země pracují na bankovních stycích a na využívání svých národních měn v bilaterálních transakcích. Dalšího pokroku bylo rovněž dosaženo ohledně Severo-j jižního dopravního koridoru (NSTC), kdy řada uzavřených dohod byla v sektorech železniční, silniční, námořní a letecké dopravy. Moskva má zájem o vybudování koridoru až do Indie a dále. Kromě posílení obchodu mezi Ruskem a Íránem přes oblasti Kaspického moře a Perského zálivu tyto trasy poskytnou i řadu příležitostí k duálnímu využití letišť a přístavů pro civilní i vojenské účely.

Čína, která vždy kouká, aby to bylo s řádnou pompou, počkala, až si sedne prach, než s Íránem 23. května podepsala novou dohodu o spolupráci. Podle toho íránského zdroje, co mluvil s OilPrice.com, uvedené smlouvy prostě doladily některé zbývající podrobnosti finanční, investiční a energetické spolupráce obsažené v ‚Íránsko-čínské 25leté komplexní dohodě o spolupráci‘, o které se poprvé ve světě objevily zprávy v mém článku z 3. září 2019 o této záležitosti a také ji do hloubky rozebírám ve své nové knize. Čína má v této 25leté smlouvě od Íránu zaručené ceny ropy a plynu o nejméně 30 procent nižší než odpovídající burzovní ceny ropy. Čína však podle íránského zdroje od ruské invaze na Ukrajinu v únoru 2022 požaduje na íránskou ropu k té 30procentní slevě ještě extra srážku, za kterou teď také může nakupovat ruskou ropu. „Průměrná čínská sleva na íránskou ropu vůči mezinárodním burzám během posledních 12 měsíců byla kolem 44 procent,“ říkal. „Pro Írán je to ale ještě horší, jelikož od 11. listopadu 2022 platí Čína Íránu v nepřevoditelném yuanu, takže yuan lze používat jen v Číně anebo ho utratit za nákupy čínského zboží,“ dodal. „Horší je, že ač je yuan hlavním platebním instrumentem, tak Čína pro platby Íránu používá i měn Angoly, Zambie a Keni, a dělá to, aby Írán podnítila k nákupům zboží z těchto zemí, takže tyto země tak následně mohou splácet své dluhy Číně,“ uvedl.

AUTOR: Tyler Durden

[ZDROJ](#)

Překlad: ReformyCz